

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2024 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska – Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka, Weronika Czekaj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2023 roku i 9 maja 2024 roku w Warszawie sprawy **F. B.**, syna I. i A. z domu K., urodzonego (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 30 kwietnia 2023 roku w W. woj. (...), w trakcie interwencji na (...), znieważył funkcjonariuszy Policji post. W. M. (1) oraz post. P. K., podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe,

to jest o czyn z art. 226 § 1 k.k.;

II. w dniu 30 kwietnia 2023 roku w W. woj. (...), w trakcie interwencji na (...), naruszył nietykalność funkcjonariusza Policji post. W. M. (1), podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, w ten sposób, że kopał ją po nogach oraz opluł w twarz, a następnie w dalszej części tej samej interwencji w W. podczas przeprowadzania na SOR w Szpitalu (...) przy ul. (...) naruszył nietykalność funkcjonariuszy Policji post. W. M. (1) oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że ich drapał, gryzł i kopał,

to jest o czyn z art. 222 § 1 k.k.;

III. w dniu 30 kwietnia 2023 roku w W. woj. (...), w trakcie interwencji na (...), groził W. M. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k.;

orzeka

I. oskarżonego **F. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I - ym aktu oskarżenia, który kwalifikuje jako występki z art. 226 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie;

II. oskarżonego **F. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II - im aktu oskarżenia, który kwalifikuje jako występki z art. 222 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary ograniczenia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **F. B.** karę łączną 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie III-im łącznej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania od dnia 30 kwietnia 2023 r. od godz. 02:15 do dnia 01 maja 2023 r. do godz. 12:05;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk w związku ze skazaniem z punktu II wyroku, orzeka wobec oskarżonego **F. B.** obowiązek zadośćuczynienia za wyrządzoną pokrzywdzonym krzywdę poprzez zapłatę na rzecz W. M. (1) oraz P. K. kwoty po 300,00 zł (trzysta złotych);

VI. na podstawie art. 17 § 1pkt 10 kpk umarza postępowanie o czyn z art. 190 § 1 kk opisany w punkcie III-im części wstępnej wyroku wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej;

VII. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt i ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a na podstawie art. 624 § 1 kpk w pozostałym zakresie koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

sędzia Justyna Koska – Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 457/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			

1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	F. B.	w dniu 30 kwietnia 2023 roku w W. woj. (...), w trakcie interwencji na (...), znieważył funkcjonariuszy Policji post. W. M. (1) oraz post. P. K., podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe, to jest o czyn z art. 226 § 1 kk,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 29 kwietnia 2023 r. począwszy od godz. 22.00 funkcjonariusze Policji W. M. (1) i P. K. pełnili służbę w patrolu pieszym w okolicach (...) w W.. Około godziny 02:00 zostali wezwani do podjęcia interwencji wobec agresywnie zachowującego się mężczyzny, którym następnie okazał się być F. B..</p> <p>F. B. widząc zbliżających się funkcjonariuszy Policji podjął próbę ucieczki. Został jednak ujęty, założone zostały mu</p>	zeznania W. M. (1)	10v-11, 216	

kajdanki na ręce trzymane z tyłu.

W trakcie wykonywania czynności służbowych polegających na sprawdzeniu, czy zatrzymany nie posiada jakichś niebezpiecznych narzędzi bądź substancji zabronionych, F. B. używał w stosunku do obydwu funkcjonariuszy słów obelżywych, takich jak wskazane na karcie 10v akt. Ponadto opluł W. M. (1) w twarz wydzieliną z krwią. Obydwu funkcjonariuszy kopał po nogach.

W trakcie przejazdu do Komendy Rejonowej Policji w W. F. B. stracił na chwilę przytomność, w związku z czym załoga udała się z zatrzymanym do Szpitala (...) przy ul. (...) w W., gdzie przeprowadzono badania.

W chwili zatrzymania F. B. miał 0,743 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W trakcie przeprowadzania na SOR F. B. szarpał się, kopał funkcjonariuszy, drapał ich i gryzł.

W związku z opluciem w twarz wydzieliną z krwią W. M. (2) udała się do szpitala zakaźnego, gdzie pobrano jej krew i podano leki.

zeznania P. K.

14v-15, 217

wyjaśnienia F. B.	147		
protokół zatrzymania osoby	2		
protokół badania stanu trzeźwości	8		
karta informacyjna leczenia szpitalnego	9		
U F. B. stwierdzono uzależnienie mieszane od środków narkotycznych i alkoholu. W dacie czynu miał on w pełni zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo-psychiatryczna	191-193	
F. B. był czterokrotnie karany, w tym także za czyn z art. 222 § 1 kk.	informacja z KRK	26-30	
1.1.2.	F. B.	w dniu 30 kwietnia 2023 roku w W. woj. (...), w trakcie interwencji na (...), naruszył nietykalność funkcjonariusza Policji post. W. M. (1), podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, w ten sposób, że kopał ją po nogach oraz opluł w twarz, a następnie w dalszej części tej samej interwencji w W. podczas przeprowadzania na SOR w Szpitalu (...) przy ul. (...) naruszył nietykalność funkcjonariuszy Policji post. W. M. (1) oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych,	

		w ten sposób, że ich drapał, gryzł i kopał, tj. o czyn z art. 222 § 1 kk,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
jak w pkt 1.1.1	zeznania W. M. (1)	10v-11, 216	
zeznania P. K.	14v-15, 217		
1.1.3.	F. B.	w dniu 30 kwietnia 2023 roku w W. woj. (...), w trakcie interwencji na (...), groził W. M. (1) popełnieniem na jej szkodę przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W trakcie czynności podejmowanych przez W. M. F. B. groził jej pozbawieniem życia.	Zeznania W. M. (1)	10v-11, 216	
1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 1.1.2	zeznania W. M. (1)	Depozycje świadka były spójne, logiczne, rzeczowe, zawierały szczegółowy opis sytuacji, w jakiej podejmowane były przez nią wraz z funkcjonariuszem P. K. czynności służbowe. Zeznania te zawierały także szczegółowy opis zachowania oskarżonego, wypowiedzianych przez niego słów. Depozycje te były kategoryczne, a mimo wiążących się dla świadka negatywnych odczuć związanych z tą interwencją, świadek unikała przesadnych określeń, starając się w jak najbardziej obiektywny sposób zrelacjonować przebieg wydarzeń.	
zeznania P. K.	Podobnie jak w przypadku świadka W. M. (1) zeznania P. K. były rzeczowe, wewnętrznie niesprzeczne i w pełni korespondujące z zeznaniami W. M. (1).		

<p>wyjaśnienia F. B.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów, były szczere, a podjęta przez niego dobrowolnie terapia odwykowa dowodzi, że zrozumiał, iż przyczyną jego działań naruszających porządek prawny jest uzależnienie od alkoholu i środków odurzających.</p>	
<p>opinia sądowo- psychiatryczna</p>	<p>Opinia kategoryczna, sporządzona przez osoby posiadające odpowiednią specjalistyczną wiedzę oraz doświadczenie zawodowe, wnioski wyciągnięte w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną.</p>	
<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>Dokument urzędowy, sporządzony przy wykorzystaniu właściwego urządzenia pomiarowego przez uprawnionego do tego funkcjonariusza policji, nie budzący wątpliwości co do prawidłowości uzyskane wyniku o stanie nietrzeźwości badanego.</p>	
<p>protokół zatrzymania osoby</p>	<p>Dokument urzędowy, sporządzony we właściwej formie przez uprawnionego do tego funkcjonariusza policji, nie budzący wątpliwości co do prawidłowości zawartych w nim danych.</p>	
<p>karta informacyjna leczenia szpitalnego</p>	<p>Dokument prywatny, sporządzony przez uprawnionego do tego</p>	

	podmiot, oparty na przeprowadzonych badaniach oskarżonego, nie budzący wątpliwości co do rzetelności informacji w nim zawartych.		
informacja z KRK	Dokument urzędowy, sporządzony w oparciu o dane systemowe, gromadzone przez uprawniony do tego organ		
1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	F. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialność karną na podstawie art. 226 § 1 kk ponosi sprawca, który znieważa funkcjonariusza			

publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Poczynione w oparciu o zeznania pokrzywdzonych ustalenia faktyczne jednoznacznie dowodzą, że oskarżony wypowiadał szereg obelżywych słów wobec funkcjonariuszy Policji W. M. (1) i P. K., w czasie gdy podejmowali oni czynności zatrzymania oskarżonego w związku z jego agresywnym zachowaniem, i obelgi te pozowały w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami.

Funkcjonariusz Policji powołany jest m.in. do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych (co należy do podstawowych zadań Policji – art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji) a właśnie z powodu agresywnego zachowania oskarżonego funkcjonariusze ci zostali wezwani do podjęcia czynności służbowych.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	F. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Odpowiedzialność karną na podstawie art. 222 § 1 kk ponosi osoba, która narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Analizując stan faktyczny niewątpliwie doszło do naruszenia nietykalności cielesnej obydwu funkcjonariuszy Policji, podejmujących czynności służbowe wobec oskarżonego F. B.. Funkcjonariusze ci byli przez oskarżonego kopani w trakcie, gdy oskarżony był zatrzymywany, stosowano wobec niego środki przymusu bezpośredniego i kiedy następnie był przetransportowywany do szpitala, a potem do komendy celem jego osadzenia. W trakcie transportowania oskarżonego do szpitalnego oddziału ratunkowego F. B. szarpał funkcjonariuszy, gryzł i drapał ich. Ponadto funkcjonariusz Policji – W. M. (3) została przez oskarżonego opluta w twarz, co także stanowi naruszenie nietykalności cielesnej.</p>			
<p>#</p>	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	VI	F. B.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
Na podstawie art. 17 § 1pkt 10 kpk postępowanie o czyn z art. 190 § 1 kk opisany w punkcie III-im części wstępnej wyroku wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od W. M. (1), wobec której groźby były kierowane (oświadczenie k. 218)			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
F. B.	I	I	<p>Na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 k.k. oskarżonemu wymierzona została kara 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, jak też wielość tych zniewag, ich ciężar gatunkowy. Nie było to bowiem jednokrotny akt naruszenia znieważenia, lecz potok obelg kierowanych pod adresem dwóch funkcjonariuszy.</p> <p>Okolicznością łagodzącą było przyznanie się oskarżonego i wyrażenie żalu za zaistniałą sytuację, co jednakowoż nie mogło prowadzić do orzeczenia kary w dolnym ustawowym zagrożeniu.</p> <p>Miesięczny wymiar czasu, jaki oskarżony winien poświęcić na prace społeczne, został określony na poziomie 40</p>

			<p>godzin, co nie będzie w żaden sposób kolidowało z jego ewentualnymi obowiązkami zawodowymi, a na pewno nie spowoduje zakłóceń w kontynuacji terapii odwykowej, której się podjął. Wręcz przeciwnie, będzie to element pozytywnie kształtujący jego świadomość o konieczności powstrzymywania się od używek.</p>
F. B.	II	II	<p>Na podstawie art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 k.k. oskarżonemu wymierzona została kara 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, jak też znaczną intensywność zachowań, jakie oskarżony wobec funkcjonariuszy podjął. Nie było to bowiem jednokrotny akt naruszenia nietykalności, lecz szereg działań, które w zamierzeniu oskarżonego miały doprowadzić do ugodzenia pokrzywdzonych. Dodatkowo pokrzywdzona W. M. (1) została opluta w twarz wydzieliną z krwią,</p>

		<p>co samo w sobie jest aktem szczególnie dotkliwym, ale jednocześnie spowodowało to dla niej szereg ujemnych następstw polegających na konieczności poddania się odpowiedniemu leczeniu przeciwwzakaźnemu.</p> <p>Okolicznością łagodzącą było oczywiście przyznanie się oskarżonego i wyrażenie żalu, niemniej sam ten aktu skruchy nie może powodować wymierzenie kary w dolnym ustawowym zagrożeniu. Kara musi być odpowiednio dolegliwa, nie tylko by spełnić swe funkcje prewencji indywidualnej, ale także budować poczucie sprawiedliwości i świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Także i w tym przypadku wymiar czasu pracy w stosunku miesięczny ukształtowany został na takim poziomie, że możliwe będzie łączenie przez oskarżonego ewentualnych obowiązków zawodowych i tych wynikających z nałożonej kary, przy jednoczesnym realizowaniu terapii odwykowej.</p>
F. B.	III	<p>Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczona została8 przy zastosowaniu zasady asperacji kara łączna 1 (jednego) roku ograniczenia wolności,</p>

polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie. Przy określaniu wymiaru tej kary Sąd kierował się w szczególności osiągnięciem wobec oskarżonego celów wychowawczych i prewencyjnych.

Należy w tym miejscu podkreślić, że dobrowolne podjęcie próby wyjścia ze ścieżki przestępczej, rozpoczęcie terapii odwykowej, jest przesłanką, która wpływa na złagodzenie kary, niemniej sprawca nie może oczekiwać, że dotychczasowe czyny zabronione zostaną oddzielone tzw. „grubą kreską” i bez konsekwencji, albo z konsekwencjami równymi „dolnemu zagrożeniu ustawowemu” będzie on mógł kontynuować terapię odwykową. Za popełnione czyny sprawca musi ponieść konsekwencje adekwatne do tego, czego się dopuścił. Wpływ na niższy wymiar kary ma też krytycyzm po stronie oskarżonego wobec popełnionych czynów. Kara musi jednak również spełniać rolę prewencji generalnej, ucząc społeczeństwo tego, co zgodne, a co sprzeczne z prawem, jednocześnie pokazywać,

			jakie następstwa czekają osoby, które zdecydują się targnąć na porządek prawny.
F. B.	V		Na podstawie art. 46 § 1 kk w związku ze skazaniem za czyny polegające na naruszeniu nietykalności cielesnej orzeczono wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz W. M. (1) oraz P. K. kwot po 300,00 zł (trzysta złotych). Ten kompensacyjny charakter tego obowiązku z jednej strony zadośćuczyni ujemnym fizycznym następstwom działania oskarżonego, a z drugiej też strony – wzmocni oddziaływanie na kształtowanie postawy oskarżonego.
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
F. B.	IV		Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej łącznej kary ograniczenia wolności zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania od dnia 30 kwietnia 2023 r. od godz. 02:15 do dnia 01 maja 2023 r. do godz. 12:05

inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt i ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a na podstawie art. 624 § 1 kpk w pozostałym zakresie koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa. Koszty, którymi oskarżony został obciążony, są na tyle niewysokie, że nie wpłynie to na możliwość</p>	

zaspokojenia przez niego podstawowych potrzeb życiowych. Pozostałe wydatki, na które składały się koszty opinii sądowo-psychiatrycznej, były na tyle wysokie, że pokrycie ich przez oskarżonego, nie mającego aktualnie stałego zatrudnienia, podejmującego leczenie odwykowe, nie byłoby możliwe, stąd od uregulowania tych należności został on zwolniony.

Podpis

sędzia Justyna Koska-
Janusz